

Stenhammar, 5 maj 2020

I dessa dagar är det mycket som är annorlunda – ofta också svårare – än det brukar vara.

I den pandemi som nu drabbar världen, och som förändrar så många liv, tänker jag särskilt på alla Er äldre och demenssjuka som är i ett extra utsatt läge.

Likaså tänker jag med tacksamhet på alla som arbetar inom äldreomsorgen och demenssjukvården med att ta hand om våra gamla och hjälpa dem att känna trygghet – ibland under mycket krävande omständigheter. Era insatser är ovärderliga.

Av egen erfarenhet vet jag också hur utmanande det kan vara som anhörig till en person med demenssjukdom; hur mycket oro och frustration man kan känna. För närvarande är Er situation kanske svårare än någonsin.

Ni är många som nu har det svårt, och som förtjänar vår uppskattning och medkänsla. I denna ansträngda situation vill jag sända Er mina varmaste hälsningar.

Vi är många som har vänner eller anhöriga som är äldre, och som nu måste isolera sig.

Varje människa, oavsett vem, behöver bli sedd och hörd. Det är ett djupt mänskligt behov, som följer oss genom livet från barndom till ålderdom.

Måhända kan ett telefon- eller videosamtal, ett brev eller ett sms inte ge samma kontakt och närvaro som ryms i det personliga mötet. Det kan inte ersätta en kram, eller en varm hand på en trött axel, men det kan ändå betyda så oerhört mycket för den som sitter ensam och isolerad.

Ett par minuter av Din tid kan lyfta en annan människas hela dag. Jag hoppas därför innerligt, att detta är något som Du kan tänka Dig att ge.

Med gemensamma krafter inom forskningssamhället, inom vården och omsorgen kommer vi att gå mot ljusare tider.

Mina tankar är hos Er.

Silvia